

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתְּנַא הַאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א
וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשֵׁת פְּקוּדֵי

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּזֶזׁשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנַחֲמָד לְמַעַן יִרְוֶץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחוּלָק ל- תַתְק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים
ל"ב כְּרָכִים שֶׁל ל' חֲלָקִים
כֹּרַךְ י"ד - חֲלָק י"ג

קוֹנְטֵרְס 403

מוֹפָץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֹּלל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֹּל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת
"קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אֹרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעֵל הַזֵּהָר הָעוֹלָמוֹ"

אֲדָר א' תִּשְׁע"א לַפ"ק - בַּעִיָּה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹכֵב"א

השבון מדויק על גודל הזכות לימוד של הזוהר הקדוש בשבת קודש

יהודי הלומד זוהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללימוד תורה של 75 שנה בימות חול כלומר אם למדנו שעה אחת זוהר בשבת קודש שקול לפועל הנעשה מלימוד תורה במשך 75 שנה

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, זי"ע:

לימוד קבלה וזוהר ביום שבת במשך שעה שוה ללימוד 75 שנה בימות החול

החשבון בשעות יהיה: $75 \times 354 \times 10$

שוה: 265,500 שעות תורה בנגלה

(10 שעות לימוד של אברך בש"ס ביום, 354 ימים בשנה)

מבוסס על 10 שעות לימוד תורה ביום

[למעשה החשבון של 75 שנה מתייחס ל 24 שעות ביממה]

ובעת נעשה חשבון, אם יהודי יתמיד בלימוד של שעה אחת בשבת במשך 52 שבתות בשנה לאורך 70 שנה

יצא אם כך, שבשבעים שנות חיים של אדם, יעלה החשבון ל: $70 \times 52 \times 265,500 = 966,240,000$ זאת אומרת אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון כמעט למיליארד שעות, והרי זה בהישג ידו של כל יהודי, ועכשיו אפשר להבין למה כל גדולי הספרדים עודדו ואמרו שבזכות הזוהר הקדוש נגאל במהרה. מבוסס על 70 שנות חייו של אדם (לפי תהלים) לחשבון 52 שבתות בשנה

עכשיו תבינו אם אתה מוכה רק ליהודי אחד שילמוד שעה בזוהר בשבת זכית לקבל מיליארד שעות תורה שיצטבר ל 11 דורות בהתחשב במשפחה בת 5 ילדים** למספר עצום של אנשים: 48,828,125 של הדור האחרון וזאת אומרת מספר הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משעה אחת זוהר שוה:

סך הכל שעות התורה: $48,828,125 \times 966,240,000 = 47,179,687,500,000,000$ שעות,

כלומר כ-47 מיליון מיליארדי [ביליון] שעות תורה.

וכל הזכות העצום מוכחו של יהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד את הזוהר וצאצאיו הלכו בעיקבותיו.

* כיון שנותרו לכל היותר כ 230 שנה עד 6000 שנה הזמן שמוזכר בגמרא לקיום העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צ"א:א) אמר רב קטינא שית אלפי שני הוו עלמא וחד חרוב שנאמר ונשגב ה' לבדו ביום). ומשך דור בימינו הינו כ 20 שנה, הרי בזמן שנותר יש מקום ל 11 דורות

** הערה חשוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

1,953,125	x5	9	3,125	x5	5	5	x5	1
9,765,625	x5	10	15,625	x5	6	25	x5	2
48,828,125	x5	11	78,125	x5	7	125	x5	3
			390,625	x5	8	625	x5	4

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן יי בוא ו"ן בן יי ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת...] [לבנים...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים...] אמן סלה.

אתו ואתכנשו

בואו וטלו חלק בהפצת הזוהר הקדוש

רוצים להוקיר לידיה, להעניק מתנה לבר מצוה, לשמח ביום החולדת, וכדומה?
בקניית הסט "תיקוני זוהר" ו"אור הזוהר", ב- 5 ₪ בלבד לספר, תוכלו לזכות בזה ובבא
גם מתנה יפה וגם חלק לעולם הבא.
יצא לאור ב"ה סט זוהר היומי במחיר מסובסד 77 ₪

כל הרוצה לקנות סטוקים לחלוקה או למכירה נא להתקשר:

054-8436784 או אצל חנות מלכות דוד

רח' השומר 74, בני ברק

צלצלו מהר לפני שייגמר, גם לאחר הדפסה

של 26,000 עותקים המלאי אוזל, הזדרזו!

כמו כן כל הרוצה לתרום להדפסות הבאות נא להתקשר לטלפון הנ"ל.

סיפורים מן המערכת:

חיתנתי את ביתי בשעטו"מ כאן בישראל, לרגל השמחה הגיעו כל ידידי ומכרי מארה"ב אנגליה, וכן משפחת המחותנים מחו"ל, כולם נקבצו ובאו להשתתף בשמחה, על כן ראיתי לנכון לזכות לזכות את כולם בסט "אור הזוהר ותיקוני זוהר" עם הקדשה מיוחדת לכבוד החתונה. המתנה שאירה חותם מיוחד על קהל המשתתפים, והופצה כמובן לארה"ב אנגליה ועוד ועוד. תזכו למצוות!

... התפללתי הרבה עד שזיכיתי ב"ה לבן, רצייתי בכל מאודי לעשות משהו למען יגדל לתורה לחופה ולמעש"מ, וכשקראתי בעלונכם על הכח הרב הטמון בלימוד הזוהר הקדוש, החלטתי לחלק בברית את ה"תיקוני זוהר" לכל המוזמנים, ודאי כשילמדו בספר ישפיע על בני לגדול כאוות נפשי, לתורה לחופה ולמעשים טובים בעז"ה.

בחודש שעבר הגיע יום השנה לבני היקר, שנקטף בדמי ימיו מן המחלה הידועה רח"ל, ידעתי שלכאוב ולהצטער לא כך דרכו של יהודי, כעת הזמן לפעול לעילוי נשמתו. לאחר שעינית במאמר שהבאתם מ"כסא מלך" והבן איש חי זצ"ל על גודל השעה של לימוד הזוהר, ששעת לימוד בשבת שווה ללימוד 1000 שנות נגלה, ידעתי גם ידעתי מה מוטל עלי לעשות. מיד הזמנתי 100 ספרי "תיקוני זוהר ואור הזוהר" וחלקתי אותם לכל קרובי משפחתי ולכל חברי, שכל אחד ילמד 2 דקות ביום לעילוי נשמת בני. אין לנו מושג מה קורה בשמים בשעת הלימוד. אבל בטוחני, שנשמתו תתעלה ותעלה מעלה מעלה בדרגות הנעלות והנשגבות, עד שנזכה שיקומו וירננו שוכני עפר בביאת משיח צדקינו בב"א.

- ספר "אידרא קדישא" עם הסופות בהמשכים -

אחרא, וְכָל מַלְאָה בִישָׂא, לֹא יִכִּיל לְשִׁלְטָאָה
עַלְיֵיכֶם.

וְכָל דְּבַר רַע לֹא יִכּוֹל לְשַׁלֵּט
עַלְיֵיכֶם.

אָמַר רַבִּי אֲבָא, הָא אֹולִיפְנָא דְבַכָּל אַתְר
דְּסִטְרָא דְקְדוּשָׁה שְׂרִיא עֲלוּי, אַף עַל
גַּב דְּקִיּוּמָא בְּחוּשְׁפְּנָא, בְּרַכְתָּא לֹא אַתְּמַנַּע
מִתְּמַן. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְדַאי הָכִי הוּא. אָמַר
לִיה, הָא יִשְׂרָאֵל אֵינּוּן קְדָשׁ, וְאַתְיִין מִסְטְרָא
דְּקְדָשׁ, דְּכַתִּיב (ירמיה ב) קְדָשׁ יִשְׂרָאֵל לִי, וְכַתִּיב
(ויקרא כ) וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי, אֲמַאי
כַּד עֲבַד דְּוֹד חֲשַׁבְנָא לְיִשְׂרָאֵל, הָוָה בְּהוּן
מוֹתָנָא, דְּכַתִּיב, (שמואל ב כד) וַיִּתֵּן יְיָ דְּבַר בִּישְׂרָאֵל
מִן הַבְּקָר וְעַד עֵת מוֹעֵד.

אָמַר רַבִּי אֲבָא, הָרִי לְמַדְנּוּ שְׁבָכֵל
מְקוּם שְׂצַד הַקְּדוּשָׁה שׁוֹרָה עֲלוּי -
אֵף עַל גַּב שְׁעוּמַד בְּחֻשְׁבוֹן,
הַבְּרָכָה אֵינָה נִמְנַעַת מִשָּׁם. אָמַר
רַבִּי אֶלְעָזָר, וְדַאי כִּף זָה. אָמַר לוֹ,
הָרִי יִשְׂרָאֵל הֵם קְדָשׁ, וּבָאִים מִצַּד
הַקְּדָשׁ, שְׁכַתּוּב (ירמיה ב) קְדָשׁ
יִשְׂרָאֵל לִה. וְכַתּוּב (ויקרא יא)
וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי. אָז
לְמָה כְּשִׁדּוֹר עֲשֵׂה חֻשְׁבוֹן
בִּישְׂרָאֵל, הִיָּה בְּהֵם הַמּוֹת,
שְׁכַתּוּב (שמואל ב-כד) וַיִּתֵּן ה' דְּבַר
בִּישְׂרָאֵל מִן הַבְּקָר וְעַד עֵת מוֹעֵד?
אָמַר לוֹ, מִשּׁוּם שְׁלֹא נָטַל מֵהֶם
שְׁקָלִים, שְׁהוּא פְּדִיּוֹן, שְׁכַתּוּב
וְנִתְּנוּ אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹ לַה' בְּפִקְד
אֲתָם וְלֹא יִהְיֶה בְּהֵם נֶגֶף בְּפִקְד
אֲתָם. מִשּׁוּם שְׂצַרִיף קְדָשׁ (שהוא
בגלוי) לַתֵּת פְּדִיּוֹן שֶׁל קְדָשׁ, וְאוֹתוֹ
פְּדִיּוֹן שֶׁל קְדָשׁ לֹא נִלְקַח מֵהֶם.
בֹּא וּרְאֵה, יִשְׂרָאֵל הֵם קְדָשׁ,
שְׁעוּמַדִּים בְּלִי חֻשְׁבוֹן (של עצמם),
וְלָכֵן צָרִיף פְּדִיּוֹן לְטַל מֵהֶם,
וְאוֹתוֹ פְּדִיּוֹן עוֹמֵד בְּחֻשְׁבוֹן, וְהֵם
לֹא עוֹמַדִּים בְּחֻשְׁבוֹן.

אָמַר לִיה, בְּגִין דְּלֹא נָטַל מִמְּיָהוּ שְׁקָלִים,
דְּאִיהוּ פּוֹרְקָנָא. דְּכַתִּיב, (שמות ל) וְנִתְּנוּ
אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹ לִי, בְּפִקּוֹד אוֹתָם וְלֹא יִהְיֶה
בְּהֵם נֶגֶף בְּפִקְד אוֹתָם. בְּגִין דְּאַצְטְרִיף קְדָשׁ,
(דְּאִיהוּ בְּאֲתַלְלִיא) לְמִיָּהב פּוֹרְקָנָא דְקְדָשׁ, וְהִיא
פּוֹרְקָנָא דְקְדָשׁ לֹא אַתְּנָטִיל מִמְּיָהוּ. תָּא חֲזִי,
יִשְׂרָאֵל אִיהוּ קְדָשׁ, דְּקִיּוּמָא בְּלֹא חֲשַׁבְנָא,
(דְּבַרְסִיחֵיהוּ) וְעַל דָּא אַצְטְרִיף פּוֹרְקָנָא דִּיתְנָטִיל
מִמְּיָהוּ, וְהִיא פּוֹרְקָנָא קִיּוּמָא בְּחוּשְׁפְּנָא,
וְאֵינּוּן לֹא קִיּוּמוֹ בְּחוּשְׁפְּנָא.

מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁקָדָשׁ הוּא
סוּד עֲלוּיָן שֶׁל כָּל הַדְּרָגוֹת. מָה
אוֹתוֹ קְדָשׁ עוֹלָה עַל הַכֹּל וְיֵשׁ לוֹ
בְּחוּץ קְדָשׁ אַחַר לְמַטָּה שְׁעוּמַד
תַּחְתִּי, וְעוֹמֵד בְּחֻשְׁבוֹן וּבְמִנְיָן -
אֵף כִּף יִשְׂרָאֵל הֵם קְדָשׁ, שְׁכַתּוּב
קְדָשׁ יִשְׂרָאֵל לִה, וְהֵם נִתְּנִים
קְדָשׁ אַחַר, כֶּסֶף שְׁלֵהֶם, שְׁעוּמַדִּים
בְּחֻשְׁבוֹן, וְסוּד זָה - יִשְׂרָאֵל הֵם
אֵילָן שְׁעוּמַד בְּפִנִּים, פְּדִיּוֹן (קְדָשׁ)
אַחַר עוֹמֵד בְּחוּץ וְעוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן,
וּמִגֵּן זָה עַל זָה. הֵלְכֵנּוּ.

מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּקְדָשׁ אִיהוּ רִזָּא עֲלָאָה דְּכָל
דְּרָגִין, מָה הִיא קְדָשׁ אִיהוּ סְלִיק עַל
פְּלֵא, וְאִית לִיה לְבַר קְדָשׁ אַחְרָא לְתַתָּא.
דְּקִיּוּמָא תַּחֲתִיָּה, וְקָאִים בְּחוּשְׁפְּנָא וּבְמִנְיָן.
אוּף הָכִי יִשְׂרָאֵל אֵינּוּן קְדָשׁ, דְּכַתִּיב קְדָשׁ
יִשְׂרָאֵל לִי, וְאֵינּוּן יְהִיב קְדָשׁ אַחְרָא, פּוֹרְקָן
דְּלַהוּן, דְּקִיּוּמֵי בְּחוּשְׁפְּנָא, וְרִזָּא דָּא, יִשְׂרָאֵל
אֵינּוּן אֵילָנָא דְּקִיּוּמָא לְגוּ, פּוֹרְקָנָא (נ"א קְדָשׁ)
אַחְרָא קִיּוּמָא לְבַר, וְסְלִיק לְחוּשְׁפְּנָא, וְאֵגִין
דָּא עַל דָּא. אַזְלוּ.

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (הושע ב)
וְהִיא מִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם
אֲשֶׁר לֹא יִמַּד וְלֹא יִסְפַּר וְגו'. מָה

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (הושע ב) וְהִיא מִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר

זה כחול היס? שני גוונים הם כאן.
אחד - כחול היס, משום שהיס,
כשעולים הגלים שלו בצדף ורגו,
ואותם הגלים עולים לשטף את
העולם, כשמגיעים ורואים את
חול היס, מיד נשברים ושבים
לאחור ושוככים, ולא יכולים
לשלט ולשטף את העולם.

כמו כן ישראל הם חול היס,
וכששאר העמים, שהם גלי היס,
בעלי הרגו ובעלי דינים קשים,
רוצים לשלט ולשטף את העולם,
רואים את ישראל שהם
מתקשרים לקדוש-ברוך-הוא,
ושבים ונשברים לפניהם ולא
יכולים לשלט בעולם. דגמא
אחרת - משום שחול היס אין לו
חשבון ולא עומד בחשבון ולא
במדה, שכתוב אשר לא ימד ולא
יספר, אף כף ישראל אין להם
חשבון ולא עומדים בחשבון.

בא וראה, יש מדה טמירה
וגנוזה, ויש חשבון שעומד
בגניזה טמירה וגנוז, וזה עומד
במדה, וזה עומד בחשבון. וזהו
סוד וקיום הכל, שלמעלה ומטה,
משום שאותה מדה לא נודעת
לעולמים על מה עומד הסוד של
אותה מדה ועל מה עומד סוד
אותו החשבון, וזהו סוד האמונה
של הכל.

וישראל למטה לא עומדים
בחשבון, אלא בצד של דבר אחר,
והפדיון הוא שעומד בחשבון.
ומשום כף, כשישראל נכנסים
בחשבון, נטילים מהם פדיון,
כמו שנתבאר. ועל כף בימי דוד,
כשעשה חשבון בישראל ולא
נטל מהם פדיון, היה רגו ונאבדו
מישראל כמה תילות וכמה
מחנות.

ומשום כף כתוב במעשה המשפן,

לא ימד ולא יספר וגו'. מהו כחול היס. תרין
גוונים אינון הכא. הדא כחול היס, בגין דימא
פד סלקין גלוי בזעפא ורוגזא, ואינון גלין
סלקאן לשטפא עלמא, פד מטאן וחקאן
חולא דימא, מיד אתברו ותבין לאחורא,
ואשתככי, ולא יכלין לשלטאה ולשטפא
עלמא.

בגוונא דא, ישראל אינון חולא דימא, וכד
שאר עמין דאינון גלי ימא, מארי
דרוגזא, מארי דדינין קשין, בעאן לשלטאה
ולשטפא עלמא, חמאן להו לישראל דאינון
מתקשראן בקודשא בריך הוא, ותבין ואתברו
קמיהו, ולא יכלין לשלטאה בעלמא. גוונא
אחרא, בגין דחולא דימא לית ליה חשבנא,
ולא קיימא בחושבנא, ולא במדידו, דכתיב
אשר לא ימד ולא יספר, אוף הכי ישראל לית
להו חשבנא, ולא קיימין בחושבנא.

הא חזי, אית מדידו טמיר וגניז, ואית חשבון
דקיימא בגניזו טמיר וגניז, והאי קיימא
במדידו, והאי קיימא בחושבון. ודא איהו רזא
וקיומא דכלא דלעילא ותתא, בגין דההוא
מדידו לא אתיידע לעלמין, על מה קיימא רזא
דההוא מדידו. ועל מה קיימא רזא דההוא
חשבנא, ודא איהו רזא דמהימנותא דכלא.

וישראל לתתא לא קיימין בחושבנא, אלא
בסטרא דמלה אחרא, ופורקנא איהו
דקיימא בחושבנא. ובגין כף ישראל פד
עאלין (דף רכ"ו ע"א) בחושבנא נטלי מנייהו
פורקנא כמה דאתמר. ועל דא ביומוי דדוד,
פד עבד חשבנא בישראל, ולא נטיל מנהון
פורקנא, הוה רוגזא, ואתאבידו מישראל כמה
חילין וכמה משריין.

ובגין כף פתיב בעובדא דמשפנא, וכסף פקודי העדה וגו', וכל העובר

וְכִסֹּף פְּקוּדֵי הַעֲדָה וְגו', לְכָל הָעֶבֶר
עַל הַפְּקָדִים. וְהַכֹּל הַתְּקַדֵּשׁ
לְעֹבֹדֵת הַמִּשְׁכָּן, וְהָרִי פְּרֹשֶׁה -
כְּפָרִים חֲשׁוֹבֹן אַחַד, שְׁקָלִים
חֲשׁוֹבֹן אַחַד. מִשׁוֹם שֵׁשׁ עֲלִיּוֹנִים
שְׁעוּלִים לְחֲשׁוֹבֹן עֲלִיּוֹן, וְיֵשׁ
אַחֲרֵים שְׁעוּלִים לְחֲשׁוֹבֹן אַחֵר. זֶה
עֲלִיּוֹן וְזֶה תַּחְתּוֹן. וּמִשׁוֹם כֶּף כְּתוּב
וְיֵהִי מֵאֵת כֶּף הַכֹּסֵף לְצַקֵּת אֶת
אֲדָנֵי הַקֹּדֶשׁ וְגו'. אֵלֶּה הָאֲדָנִים,
הָרִי פְּרֹשֶׁה.

עוֹד פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים קכז) שִׁיר
הַמַּעֲלֹת לְשִׁלְמָה אִם ה' לֹא יִבְנֶה
בַּיִת וְגו'. פְּסוּק זֶה שִׁלְמָה הַמְלִיךְ
אָמַר אוֹתוֹ בְּשַׁעַה שֶׁהָיָה בּוֹנֵה אֶת
בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ וְהַתְּחִיל לְבָנוֹת, וְהָיָה
רוֹאֶה שֶׁהַמַּעֲשֶׂה מִתְמַקֵּן בְּיַדֵּיהֶם
וְהָיָה נִבְנָה מֵעַצְמוֹ, וְאֵז הַתְּחִיל
וְאָמַר, אִם ה' לֹא יִבְנֶה בַּיִת וְגו'.
הֵינּוּ הַסּוּד שֶׁכְּתוּב בְּרֵאשִׁית בְּרֵא
אֱלֹהִים, שֶׁהָרִי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּרֵא וְהַתְּקִין אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּכָל
מָה שֶׁצְּרִיף, שֶׁהוּא בַּיִת.

שְׂאֵל עָמְלוּ בּוֹנֵי בּוֹ - אֵלֶּה סוּד שֶׁל
אוֹתָם נִהְרֹת (נחלים) שִׁיּוּצֵאִים
וְנִכְנָסִים פְּלִם בְּתוֹךְ הַבַּיִת הַזֶּה
לְהַתְּקִינוּ בְּכָל מָה שֶׁצְּרִיף. וְאֵף עַל
גַּב שְׁפָלִים בָּאִים לְתַמְקֵן וְלַעֲשׂוֹת אֶת
תְּקוּנָתוֹ, וְדָאִי אִם ה' - שֶׁהוּא סוּד
הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהַתְּקִין (ביתו ולא
עשה) וְעָשָׂה אֶת הַבַּיִת בְּרֵאֵי, אוֹתָם
בּוֹנִים לְחִנּוּם הֵם, אֵלֶּה רַק מָה
שֶׁהוּא עוֹשֶׂה וּמִתְקִין. אִם ה' לֹא
יִשְׁמַר עִיר, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דברים יא)
תְּמִיד עֵינֵי ה' אֲלֵהֶיךָ בְּהַ מְרֹשֶׁת
הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה, וּפְרֹשֶׁה.
וּבְהַשְׁגָּחָה הַזֶּה הִיא שְׁמוּרָה מִכָּל
הַצְּדָדִים.

וְאֵף עַל גַּב שֶׁכְּתוּב (שיר א) הִנֵּה
מִטְּתוֹ שֶׁלְשִׁלְמָה שְׁשִׁים גְּבוּרִים
סָבִיב לָהּ מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל, וְכֵלֶם
שׁוֹמְרִים אוֹתָהּ. מָה הַטַּעַם הֵם
שׁוֹמְרִים אוֹתָהּ? מִשׁוֹם שֶׁכְּתוּב
מִפְּחַד בְּלִילוֹת, וְהוּוּ פֶּחַד הַגִּיהֵנוֹם

עַל הַפְּקָדִים. וְכֵלֶא אַתְּקַדֵּשׁ לְעֵבִידַת
מִשְׁפָּנָא, וְהָא אוֹקְמוּהָ כְּפָרִין חֲשׁוֹבֵנָא חֲדָא.
שְׁקָלִים חֲשׁוֹבֵנָא חֲדָא. בְּגִין דְּאִית עֲלֵאִין
דְּסַלְקֵן לְחוּשְׁפָנָא עֲלֵאָה, וְאִית אַחֲרָנִין
דְּסַלְקֵן לְחוּשְׁפָנָא אַחֲרָא. דָּא עֲלֵאָה וְדָא
תַּתְּאָה. וּבְגִין כֶּף כְּתִיב וְיֵהִי מֵאֵת כֶּף הַכֹּסֵף
לְצַקֵּת אֶת אֲדָנֵי הַקֹּדֶשׁ וְגו'. אֵלִין אֲדָנִים הָא
אוֹקְמוּהָ.

וְהוּוּ פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים קכז) שִׁיר הַמַּעֲלֹת
לְשִׁלְמָה אִם יי' לֹא יִבְנֶה בַּיִת וְגו', הָאִי
קָרָא שִׁלְמָה מְלִכָא אָמַר לִיה, בְּשַׁעַתָּא דְּהוּהַ
בְּנֵי בִי מִקְדָּשָׁא וְשָׂאֲרֵי לְמַבְנֵי, וְהוּוּ חֲמִי
דְּעוֹבְדָא אַתְּמַקְנַת בְּיַדֵּיהוּ, וְהוּוּ מִתְבְּנֵי
מִגְּרַמְיָה, כְּדִין שְׂאֲרֵי וְאָמַר אִם יי' לֹא יִבְנֶה
בַּיִת וְגו', הֵינּוּ רְזָא דְכְּתִיב בְּרֵאשִׁית בְּרֵא
אֱלֹהִים, דְּהָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּרֵא וְאַתְּקִין
לְהָאֵי עֲלֵמָא, בְּכָל מָה דְּאַצְטְרִיף, דְּאִיהוּ
בַּיִת.

שְׂאֵל עָמְלוּ בּוֹנֵי בּוֹ, אֵלִין רְזָא דְּאִינּוֹן נִהְרִין,
(נ"א נחלים) דְּנִפְקִין וְעָלִין כְּלֵהוּ בְּגוֹ הָאִי
בַּיִת, לְאַתְּקֵנָא לִיה בְּכָל מָה דְּאַצְטְרִיף. וְאֵף
עַל גַּב דְּכִלְהוּ קָא אַתְּיִין לְאַתְּקֵנָא לְמַעַבְד
תְּקוּנָתָהּ, וְדָאִי אִם יי', דְּאִיהוּ רְזָא דְּעֲלֵמָא
עֲלֵאָה, דְּאַתְּקִין (ס"א בִּיבִיחָ לֹא אַתְּקִין) וְעֵבִיד בַּיִתָּא
כְּדָקָא יְאוּת, אִינּוֹן בּוֹנִין לְמַגְנָא אִינּוֹן, אֵלֶּה
מָה דְּאִיהוּ עֵבִיד וְאַתְּקִין. אִם יי' לֹא יִשְׁמַר
עִיר, כְּמָה דְכְּתִיב (דברים יא) תְּמִיד עֵינֵי יי'
אֲלֵהֶיךָ בְּהַ מְרֹשֶׁת הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה
וְאוֹקְמוּהָ. וּבְאֶשְׁגָּחוֹתָא דָּא, אִיהִי נְטִירָא
בְּכָל סְטְרִין.

וְאֵף עַל גַּב דְכְּתִיב, (שיר השירים א) הִנֵּה מִטְּתוֹ
שֶׁלְשִׁלְמָה שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ
מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל. וְכֵלֵהוּ נְטִירָא לָהּ. מָאִי טַעְמָא

שְׁעוּמַד כְּנַגְדָה כְּדֵי לְדַחֹתָהּ, וּמִשׁוּם כִּן כָּלֶם מְקִיפִים אוֹתָהּ. וְאַף עַל גַּב שְׁכָלֶם עוֹמְדִים בְּאוֹר הַמַּחְשָׁבָה שְׁלֵא נוֹדָע, וְאִזּוֹ אוֹר הַמַּחְשָׁבָה הַזֶּה שְׁלֵא נוֹדָע מִכָּה בְּאוֹר שֶׁל הַמְסוּד, וּמֵאִירִים כְּאֶחָד וְנֹעֲשִׂים תִּשְׁעֵי הִיכָלוֹת.

וְהַיְחִידוֹת אֵינָם מֵאִירִים, וְאֵינָם רוּחוֹת, וְאֵינָם נְשָׁמוֹת, וְאֵין מִי שְׁיַעֲמֵד בָּהֶם. רְצוֹן כָּל תִּשְׁעֵי הַמְּאוֹרוֹת שְׁכָלֶם עוֹמְדִים בְּמַחְשָׁבָה, שֶׁהִיא אַחַת מִתְּנֵן בְּחֻשְׁבוֹן, שְׁכָלֶם לְרַדֵּף אַחֲרֵיהֶם בְּשַׁעֲרֵי שְׁעוּמָדִים בְּמַחְשָׁבָה. וְלֹא נִדְבָקִים וְלֹא נוֹדְעִים, אֱלֹה לֹא עוֹמְדִים לֹא בְּרְצוֹן וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה עֲלִיוֹנָה. תּוֹפְסִים בָּהּ וְלֹא תּוֹפְסִים. בְּאֵלֶּה עוֹמְדִים כָּל סוּדוֹת הָאֶמּוּנָה וְכָל אוֹתָם מְאוֹרוֹת מְסוּד הַמַּחְשָׁבָה הַעֲלִיוֹנָה, שְׁלִמְטָה כָּלֶם נִקְרָאִים אֵין סוּף. עַד כַּאֲן מְגִיעִים הַמְּאוֹרוֹת וְלֹא מְגִיעִים וְלֹא נוֹדְעִים. אֵין כַּאֲן מַחְשָׁבָה וְלֹא רְצוֹן.

כְּשִׁמְאִירָה הַמַּחְשָׁבָה וְלֹא נוֹדָע מִמֶּה מֵאִירָה, אִזּוֹ מִתְּלַבֶּשֶׁת וְנִסְתַּרְתָּ בְּתוֹף הַבִּינָה, וּמֵאִירָה (מ"ו) לְמַה שְׁמֵאִירָה, וְנִכְנָסִים זֶה בְּזֶה, עַד שְׁכָלֶם נִכְלָלִים כְּאֶחָד, וְהִירִי פְּרִשׁוּהָ. וּבְסוּד הַקְּרָבָן, כְּשֶׁנִּכְלָל עוֹלָה, נִקְשֵׁר זֶה בְּזֶה וּמֵאִיר זֶה בְּזֶה, אִזּוֹ עוֹמְדִים כָּלֶם בְּעֲלִיָּה, וְהַמַּחְשָׁבָה מִתְּעַטֶּרֶת בְּאֵין סוּף, אוֹתוֹ הָאוֹר שְׁמֵאִירָה מִמֶּנּוּ הַמַּחְשָׁבָה הַעֲלִיוֹנָה נִקְרָא אֵין סוּף.

בֵּינָן שְׁמֵאִיר וּמִתְּפַשְׁטִים מִמֶּנּוּ חִילוֹת, אוֹתָהּ מַחְשָׁבָה נִגְנָת וְנִסְתַּרְתָּ וְלֹא יְדוּעָה, וּמִשְׁם מִתְּפַשְׁטֵי הַתְּפִשְׁטוֹת לְכָל הַצְּדָדִים, וּמִתְּפַשְׁטֵי הַתְּפִשְׁטוֹת אַחַת, שֶׁהִיא סוּד הַעוֹלָם הַעֲלִיוֹן.

וְזֶה עוֹמֵד בְּשֵׁאלָה, וְהוּא מֵאִמֵּר

נְטָרִי לָהּ. בְּגִין דְּכָתִיב מִפְּחָד בְּלִילוֹת, דָּא פְּחָדָא דְּגִיְהוֹנָם, דְּקָאִים לְקַבְּלָהּ, בְּגִין לְדַחֲיָא לָהּ, וּבְגִין דָּא כְּלָהוּ סַחְרִין לָהּ.

וְאַף עַל גַּב דְּכְלָהוּ קִימִי בְּנִהִירוֹ דְּמַחְשָׁבָה דְּלֹא אֲתִיידַע. וּכְדִין, הָאִי נִהִירוֹ דְּמַחְשָׁבָה דְּלֹא אֲתִיידַע, בְּטַשׁ בְּנִהִירוֹ דְּפִרְיָסָא וְנִהִרִין פְּחָדָא וְאֲתַעְבִּידוֹ תִּשְׁעֵי הִיכָלִין.

וְהַיְחִידִין לֹא אֵינּוֹן נִהוֹרִין, וְלֹא אֵינּוֹן רוּחוֹן, וְלֹא אֵינּוֹן נְשָׁמִתִין, וְלֹא אֵית מְאֵן דְּקִימָא בְּהוּ. רַעוּתָא דְּכָל תִּשְׁעֵי נִהוֹרִין דְּקִימִי כְּלָהוּ בְּמַחְשָׁבָה, דְּאִיהִי חַד מְגִיְהוּ בְּחוֹשְׁבְּנָא, דְּכְלָהוּ לְמִרְדֵּף אֲבַתְרִיָּהוּ, בְּשַׁעֲתָא דְּקִימִי בְּמַחְשָׁבָה. וְלֹא מִתְּדַבְּקוֹן, וְלֹא אֲתִיידַעוּ, אֲלִין לֹא קִימִי, לֹא בְּרַעוּתָא, וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה עֲלֵאָה. תּוֹפְסִין בָּהּ וְלֹא תּוֹפְסִין. בְּאֲלִין קִימִין כָּל רְזִי מְהִימְנוּתָא, וְכָל אֵינּוֹן נִהוֹרִין מְרִזָּא דְּמַחְשָׁבָה עֲלֵאָה. דְּלִתְתָּא כְּלָהוּ אֶקְרוּן אֵין סוּף. עַד הִכָּא מְטוֹן נִהוֹרִין וְלֹא מְטוֹן, וְלֹא אֲתִיידַעוּ. לֹא הִכָּא מַחְשָׁבָה וְלֹא רַעוּתָא.

כִּד נִהִיר מַחְשָׁבָה, וְלֹא אֲתִיידַע מִמֶּה נִהִיר כְּדִין אֲתִלְבֶּשׁ וְאַסְתִּים גּוּ בִּינָה, וְנִהִיר (כ"א) לְמַה דְּנִהִיר, וְעֵאִיל דָּא בְּדָא, עַד דְּאֲתַפְּלִילוּ כְּלָהוּ כְּחָדָא, וְהָא אוּקְמוּהָ. וּבְרִזָּא דְּקְרַבְּנָא, כִּד סְלִיק כְּלָא, אֲתַקְשֵׁר דָּא בְּדָא, וְנִהִיר דָּא בְּדָא, כְּדִין קִימִין כְּלָהוּ בְּסִלְקוֹ, וּמַחְשָׁבָה אֲתַעֲטֵר בְּאֵין סוּף, הַהוּא נִהִירוֹ דְּנִהִיר מְגִיְהַ מַּחְשָׁבָה עֲלֵאָה, אֶקְרִי אֵין סוּף. (ע"ב).

בֵּינָן דְּאֲנִהִיר וְאֲתַפְּשְׁטוּ מְגִיְהַ חִילוֹן, הַהִיא מַחְשָׁבָה אֲסְתִים וְאֲגִיז וְלֹא יְדִיעַ, וּמִתְּמַן אֲתַפְּשֵׁט פְּשִׁיטוּתָא לְכָל סַחְרִין, וְאֲתַפְּשֵׁט מְגִיְהַ חַד פְּשִׁיטוּ, דְּאִיהוּ רִזָּא דְּעֲלָמָא עֲלֵאָה. וְדָא קִימָא בְּשֵׁאלָתָא, וְאִיהוּ מֵאִמֵּר עֲלֵאָה, וְאוּקְמוּהָ דְּאֶקְרִי מ"י. דְּכָתִיב, (ישעיה מ)

עֲלִיּוֹן, וּפְרֹשֶׁה שְׁנִקְרָאת מִי, שְׁכַתּוֹב (שעיהמ) שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים, שְׂאֵלָה אוֹתוֹ שֶׁבָרָא אֱלֹהִים. אַחַר כֵּן הִתְפַּשֵּׁט וְנַעֲשֶׂה יָם, סוֹף כָּל הַדְּרָגוֹת, שֶׁהִיא לְמַטָּה. וּמִשָּׁם מִתְחִיל לְבָנוֹת לְמַטָּה, וְהַכֹּל עֲשֶׂה בְּאוֹתָהּ צוּרָה מִמֶּשֶׁשׁ שְׁלֹמְעֵלָה, זֶה כִּגְדֵן זֶה וְזֶה כִּדְגָמַת זֶה. וּמִשּׁוּם כֵּן שְׁמִירַת הַכֹּל מִמַּעַלָּה וּמִטָּה.

וְהַתְּפַשְׁטוֹת זֹו, שֶׁהִיא מִחֻשְׁבָּה, שֶׁהִיא עוֹלָם הָעֲלִיּוֹן. וְזֶהוּ אִם ה' לֹא יִשְׁמַר עִיר שָׂא שְׂקֵד שׁוֹמֵר, שֶׁהִיא שׁוֹמֵר לְשֹׂרָאֵל. (שׁוֹא שְׂקֵד שׁוֹמֵר וְזֶה שְׁכַתּוֹב בּוֹ (מִשְׁלֵי כּוֹ) וְשׁוֹמֵר אֲדִינּוּ (כּוֹבֵד) שֶׁלֹּא עוֹמֵד בּוֹ שְׁמִירָה אֱלֹא בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.

בֹּא וּרְאֵה, תְּכַלֵּת הַמִּשְׁכָּן, הַכֹּל עוֹמֵד בְּסוֹד עֲלִיּוֹן, וּפְרֹשֶׁה. תְּכַלֵּת וְאַרְגָּמָן, אֶחָד לְהַתְּקַשֵּׁר בְּאֶחָד. וְהָרִי נֶאֱמַר בְּסוֹד הַכְּתוֹב, (דברים ד) פִּי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכֵלָה הוּא. וְהָרִי נֶאֱמַר שֵׁשׁ אוֹכֵלַת אֵשׁ, וְאוֹכֵלַת אוֹתָהּ וּמִשְׁמִידָה אוֹתָהּ, מִשּׁוּם שֵׁשׁ אֵשׁ חֲזָקָה מֵאֵשׁ, וְנִתְּבָאֵר.

וְאֵת הָאֶלֶף וְשִׁבְעֵי הַמְּאוֹת וְחֲמֵשֶׁה וְשִׁבְעִים עֲשֶׂה וְיִים לְעַמּוּדִים וְצִפְּהָ רֵאשִׁיָּהֶם וְגו'. בֹּא וּרְאֵה, לְמַדְנֵנו שְׁאוֹתֶם שְׁקֵלִים שְׂכַח אוֹתָם מִשָּׂה וְלֹא יָדַע מֶה נַעֲשֶׂה מֵהֶם, עַד שֶׁיֵּצֵא קוֹל וְאָמַר: וְאֵת הָאֶלֶף וְשִׁבְעֵי הַמְּאוֹת וְחֲמֵשֶׁה וְשִׁבְעִים עֲשֶׂה וְיִים לְעַמּוּדִים.

רְבִי חֲזַקְיָה פֶּתַח וְאָמַר, (שיר א) עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדִּי נִתֵּן רִיחוֹ. הַפְּסוּק הַזֶּה נִתְּבָאֵר. אֲבָל עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ - זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּשֶׁנִּתֵּן תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל וְכֹא לְסִינַי, וְכִמְהָ מְרַכְּבוֹת הֵיוּ עֲמוֹ, כָּלֵם מְרַכְּבוֹת קְדוּשׁוֹת, וְכֹל הַקְּדוּשׁוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁל קְדֻשַׁת הַתּוֹרָה כָּלֵם הֵיוּ שֵׁם, וְתוֹרָה נִתְּנָה בְּלִהְיוֹתֵם שֶׁל אֵשׁ, וְהַכֹּל בְּצַד

שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים. שְׂאֵלְתָא הֵהוּא דְּבָרָא אֱלֹהִים. לְבַתָּר אֶתְּפַשֵּׁט וְאֶתְעַבִּיד יָם, סוֹפָא דְּכָל דְּרָגִין, דְּאִיהוּ לְתַתָּא. וּמִתְמַן שְׂאֲרֵי לְמַבְנֵי לְתַתָּא. וְכֹלָא עַבִּיד בְּהֵהוּא גְּוּוֹנָא מִמֶּשֶׁשׁ (דף רכ"ו ע"ב) דְּלַעֲיִלָּא דָּא, לְקַבֵּל דָּא. וְדָא כְּגוּוֹנָא דְּדָא. וּבְגִין כֵּן, נִטְרִירוּ דְּכֹלָא מִעֲיִלָּא וְתַתָּא.

וְהָאֵי פְּשִׁיטוֹ, דְּמִחֻשְׁבָּה אִיהוּ, דְּאִיהוּ עֲלִמָּא עֲלָאָה. וְדָא אִיהוּ אִם י"י לֹא יִשְׁמַר עִיר שְׂאוּ שְׂקֵד שׁוֹמֵר, דְּאִיהוּ שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. (נ"א שְׂקֵד שׁוֹמֵר הֵהוּא דְּכַתִּיב בִּיהַ (מִשְׁלֵי כּוֹ) וְשׁוֹמֵר אֲדִינּוּ (כּוֹבֵד) דְּלֹא בִּיהַ קְיִימָא נִטְרִירוֹ, אֱלֹא בְּעִלְמָא עֲלָאָה.

הָא חֲזִי, תְּכַלֵּא דְּמִשְׁכְּנָא, כֹּלָא קְיִימָא בְּרִזָּא עֲלָאָה, וְאוּקְמוּהָ. תְּכַלֵּת וְאַרְגָּמָן חַד, לְאֶתְקַשְׂרָא בְּחַד. וְהָא אֶתְמַר בְּרִזָּא דְּכַתִּיב, (דברים ד) פִּי י"י אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכֵלָה הוּא. וְהָא אֶתְמַר דְּאִית אֵשׁ אֹכֵלָא אֵשׁ, וְאֹכִיל לִיהַ וְשִׁעֵי לִיהַ. בְּגִין דְּאִית אֵשׁ תְּקִיפָא מֵאֵשׁ וְאֶתְמַר.

וְאֵת הָאֶלֶף וְשִׁבְעֵי הַמְּאוֹת וְחֲמֵשֶׁה וְשִׁבְעִים עֲשֶׂה וְיִים לְעַמּוּדִים וְצִפְּהָ רֵאשִׁיָּהֶם וְגו'. תָּא חֲזִי, אוֹלִיפְנָא דְּאִינוֹן תְּקַלִּין אֲנִשֵׁי לוֹן מִשָּׂה, וְלֹא יָדַע מֶה דְּאֶתְעַבִּיד מִבְּנִיָּהוּ, עַד דְּנִפְק קָלָא וְאָמַר, וְאֵת הָאֶלֶף וְשִׁבְעֵי הַמְּאוֹת וְחֲמֵשֶׁה וְשִׁבְעִים עֲשֶׂה וְיִים לְעַמּוּדִים.

רְבִי חֲזַקְיָה פֶּתַח וְאָמַר, (שיר השירים א) עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדִּי נִתֵּן רִיחוֹ. הָאֵי קָרָא אֶתְמַר, אֲבָל עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ, דָּא קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא, כֹּד יֵהֵב אוֹרִייתָא לְיִשְׂרָאֵל, וְאֶתָּא לְסִינַי. וְכִמְהָ רְתִיכִין הוּוּ עַמִּיָּה, כְּלָהוּ רְתִיכִין קְדִישִׁין, וְכָל קְדוּשִׁין עֲלָאִין, דְּקְדוּשָׁה דְּאוֹרִייתָא, כְּלָהוּ הוּוּ תְּמַן, וְאוֹרִייתָא

הַאֲשׁ, וּכְתוּבָה בְּאֵשׁ לְכַנֵּה עַל גְּבִי
אֲשׁ שְׁחָרָה, וְהָאוֹתִיּוֹת הָיוּ
פּוֹרְחוֹת וְעוֹלוֹת בְּאִוִּיר.

וְהָאוֹת הָרַאשׁוֹנָה שֶׁל הַתּוֹרָה
נִחְלָקָה לְשִׁבְעַת מֵאוֹת וְשִׁבְעִים
וַחֲמִשָּׁה לְכָל צַד, וְכֻלָּם נִרְאוּ
בְּאִוִּיר הַרְקִיעַ בְּאוֹת ו', ו' לְצַד זֶה,
ו' לְצַד זֶה. וְכֵן לְכָל הַצְּדִידִים.

וְאֵלֶּי הַנְּוִין הָיוּ עוֹמְדִים עַל
עֲמוּדִים, וְאוֹתָם הָעֲמוּדִים הָיוּ
עוֹמְדִים עַל נֶס, וְכָל הַנְּוִיִּים עֲלֵיהֶם.
מִשׁוּם שֶׁסּוּד הַתּוֹרָה עוֹמֵד עַל ו'ו'.
וְאוֹתָן וְיִי"ם שֶׁהֵם סוּד הָאֲמִנָּה
שֶׁל הַתּוֹרָה, כָּלֵם עוֹמְדִים עַל
עֲמוּדִים, שֶׁהֵם סוּדוֹת שְׁיִוְצֵאִים
בָּהֶם וְכִיָּאִים, הַסּוּד שֶׁלָּהֶם בְּכָל
צַד. וְעַל אוֹתָם עֲמוּדִים עוֹמְדִים
אוֹתָם הַנְּוִיִּים.

ו' עֲלִיוֹנָה הִיא סוּד הַקּוֹל שֶׁנִּשְׁמַע,
וְהוּא הַסּוּד שֶׁעוֹמֵד בּוֹ הַתּוֹרָה,
מִשׁוּם שֶׁתּוֹרָה יוֹצֵאת מֵאוֹתוֹ קוֹל
פְּנִימִי, שֶׁנִּקְרָא קוֹל גְּדוֹל. וְהַקּוֹל
הַגְּדוֹל הַזֶּה הוּא סוּד הַתּוֹרָה, וְעַל
זֶה כְּתוּב, (דברים ה) קוֹל גְּדוֹל וְלֹא
יִסָּף.

בֹּא וּרְאֵה, הַקּוֹל הַגְּדוֹל הַזֶּה הוּא
עֵקֶר הַכָּל וְסוּד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
הָעֲלִיּוֹן, וְעַל זֶה פִּרְשׁוּהָ שְׁאֲסוּר
לְאָדָם לְהַקְדִּים שְׁלוֹם לְחִבְרוֹ טְרַם
שִׁיתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ, וְסוּד זֶה
פִּרְשׁוּהוֹ, שֶׁכְּתוּב (משלי כו) מְבַרֵּךְ
רַעְהוּ בְּקוֹל גְּדוֹל בְּבִקְרַת הַשֶּׁכֶם
קָלְלָה תַחֲשֹׁב לוֹ. וְאִינוּ אֲסוּר, עַד
שֶׁמְבַרֵּךְ אוֹתוֹ בְּקוֹל גְּדוֹל, שֶׁהוּא
עֵקֶר הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ.

וְכֵן סוּד הַתּוֹרָה יוֹצֵא מֵאוֹתוֹ קוֹל
גְּדוֹל, וְזֶהוּ מִלֶּךְ. בְּמַסְבוֹ - זֶה
מִצַּד הַר סִינַי, וּפְרִשׁוּהָ נְרַדִּי נְמָן
רִיחוֹ - זו כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, מִשׁוּם
שֶׁאֲמָרוּ יִשְׂרָאֵל, (שמות כד) כָּל אֲשֶׁר
דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע. שֶׁהַמֶּלֶךְ -
זֶהוּ הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, וּפְרִשׁוּהָ.

אֲתִיּוּיָבַת בְּלִהְטֵי אֲשָׁא, וְכֻלָּא בְּסִטְרָא
דְּאֲשָׁא, וְכִתְיָבָא בְּאֲשָׁא חוּרָא, עַל גְּבִי אֲשָׁא
אוּכְמָא. וְאַתְּנוּן הוּוּ פְּרַחִין וְסַלְקִין בְּאִוִּירָא.

וְאַתְּ קַדְמָאָה דְּאוּרִייתָא, אֲתַפְּלִיג לְשִׁבְעַת מֵאָה
וְשִׁבְעִים וַחֲמִשָּׁה לְכָל סִטְרָא, וְכֻלְהוּ
אַתְּחִזּוּן בְּאִוִּירָא דְרַקִּיעָא בְּאַת ו', ו' לְסִטְרָא
דָּא, ו' לְסִטְרָא דָּא. וְכֵן לְכָל סִטְרִין.

וְאַתְּנִין וְוִין הוּוּ קְיִימִין עַל עֲמוּדִין, וְאִינוּן
עֲמוּדִין הוּוּ קְיִימִין עַל נִסָּא, וְכֻלְהוּ
וְוִין עֲלִייהוּ. בְּגִין דְרִזָּא דְאוּרִייתָא עַל ו'ו'
קְיִימָא. וְאִינוּן וְוִין דְּאִינוּן רִזָּא דְמַהִימְנוּתָא
דְּאוּרִייתָא, כֻּלְהוּ עַל אִינוּן עֲמוּדִים קְיִימִין,
דְּאִינוּן רִזִּין דְנִפְקִין בְּהוּ נְכִיָּאִים, רִזָּא דְלַהוּן
בְּכָל סִטְרָא. וְעַל אִינוּן קְיִימִין, קְיִימִין אִינוּן וְוִין.
ו' עֲלָאָה, אִיהוּ רִזָּא דְקוֹל דְּאֲשַׁתְּמַע, וְאִיהוּ
רִזָּא דְקְיִימָא בִּיהַ אורִייתָא, בְּגִין דְאוּרִייתָא
נִפְקָא מִהֵוּא קָלָא פְּנִימָאָה, דְּאִקְרִי קוֹל גְּדוֹל.
וְדָא קוֹל גְּדוֹל אִיהוּ רִזָּא דְאוּרִייתָא. וְעַל דָּא
כְּתִיב (דברים ה) קוֹל גְּדוֹל וְלֹא יִסָּף.

הָא חֲזִי, הָאִי קוֹל גְּדוֹל, אִיהוּ עֵקֶרָא דְכֻלָּא,
וְרִזָּא דְשְׁמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, וְעַל דָּא
אוּקְמוּהָ, דְאֲסִיר לִיהַ לְבַר נֶשׁ לְאִקְדָּמָא שְׁלָמָא
לְחִבְרִיהַ, עַד לֹא יַעֲלִי צְלוֹתִיהַ. וְרִזָּא דָּא
אוּקְמוּהָ, דְכְּתִיב, (משלי כו) מְבַרֵּךְ רַעְהוּ בְּקוֹל
גְּדוֹל בְּבִקְרַת הַשֶּׁכֶם קָלְלָה תַחֲשֹׁב לוֹ. וְלֹא
אִיהוּ אֲסוּר, עַד דְּמְבַרֵּךְ לִיהַ בְּרִזָּא דְקוֹל גְּדוֹל,
דְּאִיהוּ עֵקֶרָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא.

וְעַל דָּא, רִזָּא דְאוּרִייתָא נִפְקָא מִהֵוּא קוֹל
גְּדוֹל, וְדָא אִיהוּ מִלֶּךְ. בְּמַסְבוֹ: דָּא מִצַּד
הַר סִינַי, וְאוּקְמוּהָ נְרַדִּי נְמָן (דף רכ"ז ע"א) רִיחוֹ,
דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. בְּגִין דְאֲמָרוּ יִשְׂרָאֵל, (שמות כד)
כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְי' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע. שֶׁהַמֶּלֶךְ: דָּא
אִיהוּ מִלֶּךְ עֲלָאָה, וְאוּקְמוּהָ.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתו פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שצמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֵלָיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׂעִרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֵלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

"הראנו בנינו שמחנו בתקוננו"

נחל לכיש 24/8, בית שמש
054-843-6784